

L'Església estudia la santedat de José María Hernández Garnica

L'Església analitza la santedat de vida de José María Hernández Garnica, un dels tres primers sacerdots de l'Opus Dei i el primer en fer tasca pastoral estable a Catalunya. Nascut a Madrid el 1913, va ser col·laborador molt estret de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer en l'inici a vuit països diferents de la tasca d'evangelització i formació cristiana que du a terme,

dirigida sobre tot a laics. Morí a Barcelona, el 1972.

28/04/2005

El procés de canonització del sacerdot i enginyer José María Hernández Garnica (Madrid, 1913) es va obrir el passat mes de març a Madrid, en un acte presidit per Monsenyor César Franco Martínez, bisbe auxiliar de la ciutat, a la Pontifícia Basílica de Sant Miquel. Es tracta d'un dels primers fidels de l'Opus Dei (1935). La seva abnegada i extensa tasca sacerdotal té, en els seus inicis i les seves les acaballes, una estreta relació amb Barcelona.

Doctor Enginyer de Mines, en Ciències Naturals i en Teologia, Hernández Garnica va ser un dels tres primers fidels de l'Opus Dei que es van ordenar sacerdot, juntament

amb Álvaro del Portillo i José Luis Múzquiz, el 25 de juny de 1944.

Inicialment, la distribució de la feina sacerdotal dels tres ordenats fou senzilla i ambiciosa: Àlvaro acompanyaria el Fundador en el govern i impuls de la naixent institució, mentre Múzquiz i Hernández Garnica s'encarregarien de l'atenció sacerdotal de les tasques de formació espiritual promogudes per fidels de l'Opus Dei arreu d'Espanya. Sant Josepmaria va encarregar a José María especialment l'impuls de la labor apostòlica entre les dones, conscient del paper de la dona en la societat i en l'Església. Al mateix temps, s'encarregava d'atendre la tasca de Saragossa, Barcelona i València.

Posteriorment, des de 1957 fins a la seva defunció, va ser enviat per sant Josepmaria per a impulsar el desenvolupament de l'Opus Dei a

Anglaterra, Irlanda, França, Àustria, Alemanya, Suïssa, Bèlgica i Holanda.

El 1972, greument malalt, es traslladà a Barcelona, on morí el 7 de desembre acompanyat per l'estima i la veneració de moltes persones. Pocs dies abans, el 22 de novembre, es va trobar per darrera vegada amb Sant Josepmaria, que es trobava aleshores a la ciutat comtal.

José Carlos Martín de la Hoz, postulador de la seva causa de beatificació, va assenyalar que el servent de Déu “va saber respondre amb generositat a la crida específica de Déu, i la seva vida, centrada en la santa Missa, va ser apostòlicament fecunda”.

Va destacar també la seva unió amb sant Josepmaria Escrivà, el fundador de l'Opus Dei, “que va dipositar en ell una gran confiança”. Va dir que “tenia grans talents humans que va posar, mogut per Déu, al servei de

l'Església i de totes les persones que el van tractar”.

En la seva opinió, “la seva senzilla humilitat i la seva extraordinària sinceritat i franquesa van fer que la seva personalitat fos atractiva, encara que ell es va sentir sempre servidor de tots”.

Martín de la Hoz va concloure que “la seva fama de santedat, consolidada i estesa, ens ha dut a sol·licitar de l'Església l'obertura d'un procés perquè el poble de Déu pugui beneficiar-se de l'exemple de la seva vida i del poder de Déu per la seva intercessió”.

Altres fidels de la Prelatura de l'Opus Dei estan en procés de canonització, entre altres els metges Eduardo Ortiz de Landázuri i Ernesto Cofiño, l'enginyer suís Toni Zweifel o la química Guadalupe Ortiz de Landázuri.

28 d'abril de 2005

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/lesglesia-estudia-
la-santedat-de-jose-maria-hernandez-
garnica/](https://opusdei.org/ca/article/lesglesia-estudia-la-santedat-de-jose-maria-hernandez-garnica/) (15/03/2026)